CONVENȚIA
privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială

Haga, 18 martie 1970

TRADUCERE OFICIALĂ
TEXT ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Traducere din limba engleză în limba română

HCCH

Connecter Protéger Coopérer Depuis 1893
Connecting Protecting Cooperating Since 1893
Conectando Protegiendo Cooperando Desde el 1893

20. CONVENȚIA PRIVIND OBȚINEREA DE PROBE ÎN STRĂINĂTATE ÎN MATERIE CIVILĂ SAU COMERCIALĂ[1]

(Adoptată la 18 martie 1970)

Statele semnatare ale prezentei Convenţii,
Dorind să faciliteze transmiterea şi executarea comisiilor rogatorii şi să promoveze apropierea diverselor metode pe care le utilizează în aceste scopuri,
Preocupate de creşterea eficienţei cooperării judiciare reciproce în materie civilă sau comercială,
Au hotărât să încheie o Convenţie în aceste scopuri şi au convenit asupra dispoziţiilor următoare -

CAPITOLUL I – COMISII ROGATORII

Articolul 1

În materie civilă sau comercială, autoritatea judiciară a unui Stat contractant poate, conform dispoziţiilor legislaţiei sale, să ceară prin Comisie rogatorie autorităţii competente a unui alt stat contractant să obţină probe, precum şi alte acte judiciare.
O Comisie rogatorie nu poate fi cerută pentru a permite părţilor să obţină mijloace de probă care să nu fie destinate folosirii într-o procedură în curs sau viitoare.
Expresia „alte acte judiciare" nu se referă nici la notificarea sau comunicarea de acte judiciare, nici la măsurile conservatorii sau de executare.

Articolul 2

Fiecare Stat contractant desemnează o Autoritate centrală care îşi asumă sarcina de a primi Comisiile rogatorii emanând de la o autoritate judiciară a unui alt Stat contractant şi de a le transmite autorităţii competente în scopul executării. Autoritatea centrală este organizată potrivit normelor prevăzute de statul solicitat.
Comisiile rogatorii sunt transmise Autorităţii centrale a Statului solicitat fără intervenţia unei alte autorităţi a acestui Stat.

Articolul 3

Comisia rogatorie trebuie să specifice următoarele –
a) autoritatea solicitantă şi, dacă este posibil, autoritatea solicitată, dacă sunt cunoscute de autoritatea solicitantă;
b) identitatea şi adresa părţilor şi, după caz, ale reprezentanţilor acestora;
c) caracterul şi obiectul cauzei şi o expunere sumară a faptelor;
d) actele de cercetare sau alte acte judiciare de îndeplinit.

---

[1] Această Convenţie, inclusiv materialele conexe, sunt accesibile pe site-ul Conferinţei de la Haga de drept internaţional privat (www.hcch.net), la secţiunea „Convenţii" sau la secţiunea „Probe". Pentru istoricul complet al convenţiei, a se vedea Conferinţa de la Haga de drept internaţional privat, *Actes et documents de la Onzième session (1968)*, Tome IV, *Obtention des preuves* (219 pp.).

REPUBLICA MOLDOVA, mun. CHIȘINĂU
SECȚIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR
MINISTERUL JUSTIȚIEI

După caz, Comisia rogatorie mai conţine, *inter alia* –

e) numele şi adresa persoanelor de audiat;

f) întrebările destinate persoanelor care urmează să fie audiate sau faptele asupra cărora acestea trebuie să fie audiate;

g) documentele sau alte obiecte de examinat;

h) cererea de luare a mărturiei sub jurământ sau pe baza afirmaţiei şi, după caz, indicarea utilizării oricărei forme speciale;

i) orice metodă sau procedură specială a cărei aplicare este cerută conform Articolului 9.

Comisia rogatorie menţionează, de asemenea, dacă este cazul, informaţiile necesare pentru aplicarea Articolului 11.

Nici o legalizare sau formalitate similară nu poate fi cerută.

Articolul 4

Cererea de Comisie rogatorie trebuie să fie redactată în limba autorităţii solicitate sau însoţită de o traducere în această limbă.

Cu toate acestea, fiecare Stat contractant va accepta cererea de Comisie rogatorie redactată în limbile franceză sau engleză ori însoţită de o traducere în una dintre aceste limbi, numai dacă nu s-a opus la aceasta făcând rezerva prevăzută la Articolul 33.

Orice Stat contractant care are mai multe limbi oficiale şi nu poate, din motive ce ţin de dreptul intern, să accepte Comisiile rogatorii în una dintre aceste limbi pentru ansamblul teritoriului său trebuie să facă cunoscută, prin intermediul unei declaraţii, limba în care Comisia rogatorie trebuie să fie redactată sau tradusă în vederea executării sale în părţile teritoriului său pe care le-a determinat. În caz de nerespectare fără motive temeinice a obligaţiei decurgând din această declaraţie, cheltuielile de traducere în limba cerută sunt în sarcina Statului solicitant.

Orice Stat contractant poate, printr-o declaraţie, să comunice limba sau limbile, altele decât cele prevăzute la alineatele precedente, în care cererea de Comisie rogatorie poate fi transmisă Autorităţii sale centrale.

Orice traducere anexată la o Comisie rogatorie trebuie să fie certificată pentru conformitate fie de un agent diplomatic sau consular, fie de un traducător autorizat sau jurat, fie de orice altă persoană autorizată în acest scop în unul dintre cele două State.

Articolul 5

Dacă Autoritatea centrală apreciază că dispoziţiile Convenţiei nu au fost respectate, informează imediat despre aceasta autoritatea Statului solicitant care i-a transmis Comisia rogatorie, precizând obiecţiile pe care le are faţă de Cerere.

Articolul 6

În caz de necompetenţă a autorităţii solicitate, Comisia rogatorie este transmisă din oficiu şi fără întârziere autorităţii judiciare competente a aceluiaşi Stat, în conformitate cu regulile stabilite de legislaţia acestuia.

Articolul 7

Autoritatea solicitantă este, la cererea sa, informată asupra datei şi locului unde se va proceda la luarea măsurii solicitate, cu scopul ca părţile interesate şi, după caz, reprezentanţii lor să poată asista. Această comunicare este adresată direct părţilor menţionate sau reprezentanţilor lor, în cazul în care autoritatea solicitantă sau Statul solicitant a făcut o astfel de cerere.

Articolul 8

Orice Stat contractant poate declara că magistraţii autorităţii solicitante a unui alt Stat contractant pot asista la executarea unei Comisii rogatorii. Această măsură poate fi supusă autorizării prealabile a autorităţii competente desemnate de Statul care a făcut declaraţia.

Articolul 9

Autoritatea judiciară care procedează la executarea unei Comisii rogatorii aplică legile ţării sale în ceea ce priveşte formalităţile de urmat.

REPUBLICA MOLDOVA, MUN. CHIŞINĂU
SECŢIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR
MINISTERUL JUSTIŢIEI

Autoritatea judiciară care procedează la executarea unei Comisii rogatorii aplică legile ţării sale în ceea ce priveşte formalităţile de urmat.
Cu toate acestea, la cererea autorităţii solicitante, se acceptă să se procedeze potrivit unei forme speciale, numai dacă aceasta nu este incompatibilă cu legislaţia Statului solicitat sau dacă executarea ei nu este posibilă fie datorită uzanţelor judiciare din statul solicitat, fie dificultăţilor de ordin practic.
Comisia rogatorie trebuie să fie îndeplinită de urgenţă.

Articolul 10

Îndeplinind Comisia rogatorie, autoritatea solicitată foloseşte mijloacele de constrângere corespunzătoare şi prevăzute de legislaţia sa internă în cazurile şi în aceeaşi măsură în care ea ar fi obligată la acestea pentru îndeplinirea unei comisii a autorităţilor statului solicitat sau a unei cereri făcute în acest scop de către o parte interesată.

Articolul 11

În executarea unei Comisii rogatorii, persoana în cauză poate refuza să depună mărturie în măsura în care are privilegiul sau obligaţia de a refuza să depună mărturie –
a) în temeiul legislaţiei Statului solicitat; sau
b) în temeiul legislaţiei Statului solicitant, iar privilegiul sau dreptul a fost specificat în Comisia rogatorie sau, la cererea autorităţii solicitate, a fost confirmat în alt mod autorităţii respective de către autoritatea solicitantă.

În plus, orice Stat contractant poate declara că el recunoaşte asemenea excepţii şi interdicţii stabilite de legea altor State decât Statul solicitant şi Statul solicitat, în măsura prevăzută în această declaraţie.

Articolul 12

Executarea Comisiei rogatorii nu poate fi refuzată decât în măsura în care –
a) executarea în Statul solicitat nu intră în atribuţiile puterii judiciare; sau
b) Statul solicitat consideră că aceasta este de natură să aducă atingere suveranităţii sau securităţii sale.

Executarea nu poate fi refuzată pentru singurul motiv că legea Statului solicitat prevede o competenţă judiciară exclusivă în cauza respectivă sau nu admite un drept la acţiune privind obiectul cererii prezentate în faţa autorităţii solicitante.

Articolul 13

Documentele care constată îndeplinirea unei Comisii rogatorii sunt transmise de către autoritatea solicitată autorităţii solicitante pe aceeaşi cale care a fost folosită de către aceasta din urmă.
În cazul în care Comisia rogatorie nu este îndeplinită în întregime sau în parte, autoritatea solicitantă este informată despre aceasta imediat pe aceeaşi cale şi îi sunt comunicate motivele.

Articolul 14

Îndeplinirea Comisiei rogatorii nu poate conduce la rambursarea taxelor sau cheltuielilor, indiferent de felul lor.
Cu toate acestea, Statul solicitat are dreptul să ceară Statului solicitant rambursarea indemnizaţiilor plătite experţilor şi interpreţilor şi a cheltuielilor rezultând din folosirea unei forme speciale cerute de Statul solicitant, conform Articolului 9 alineatul 2.
Autoritatea solicitată, a cărei lege lasă în grija părţilor administrarea probelor şi care nu este în măsură să îndeplinească ea însăşi Comisia rogatorie, poate să însărcineze cu aceasta o persoană, după ce a obţinut consimţământul autorităţii solicitante. Cerând consimţământul, autoritatea solicitată indică cuantumul aproximativ al cheltuielilor care ar rezulta din această intervenţie. Consimţământul implică pentru autoritatea solicitantă obligaţia de a rambursa aceste cheltuieli. În lipsa acestuia, autoritatea solicitantă nu este răspunzătoare pentru aceste cheltuieli.

REPUBLICA MOLDOVA, mun. CHIŞINĂU
SECŢIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR
MINISTERUL JUSTIŢIEI

CAPITOLUL II - OBŢINEREA PROBELOR PRIN INTERMEDIUL AGENŢILOR DIPLOMATICI SAU FUNCŢIONARILOR CONSULARI ŞI PRIN ÎMPUTERNICIT

Articolul 15

În materie civilă sau comercială, un agent diplomatic sau funcţionar consular al unui Stat contractant poate proceda, fără constrângere, pe teritoriul unui alt Stat contractant şi în circumscripţia în care îşi exercită funcţiile sale, la obţinerea oricăror probe care să nu-i vizeze decât pe cetăţenii statului pe care îl reprezintă şi privind o procedură pendinte în faţa unei instanţe a Statului menţionat.
Orice Stat contractant are facultatea de a declara că această obţinere de probe nu poate fi îndeplinită decât pe baza autorizaţiei acordate, la cererea făcută de petiţionar sau în numele său de agentul diplomatic ori funcţionarul consular, de către autoritatea competentă desemnată de Statul care face declaraţia.

Articolul 16

Un agent diplomatic sau funcţionar consular al unui Stat contractant poate, în afară de aceasta, să procedeze, fără constrângere, pe teritoriul unui alt Stat contractant şi în circumscripţia în care îşi exercită funcţiile sale, la orice obţinere de probe cu privire la cetăţenii statului de reşedinţă sau cetăţenii unui Stat terţ şi privind o procedură pendinte în faţa unei instanţe a unui Stat pe care îl reprezintă –

a) dacă o autoritate competentă desemnată de Statul de reşedinţă şi-a dat autorizaţia fie în mod general, fie pentru fiecare caz; şi
b) dacă el respectă condiţiile pe care autoritatea competentă le-a prevăzut în autorizaţie.

Orice Stat contractant poate să declare că obţinerea de probe prevăzută mai sus poate fi îndeplinită fără autorizarea sa prealabilă.

Articolul 17

În materie civilă sau comercială, orice persoană desemnată regulamentar în acest scop în calitate de împuternicit poate să obţină, fără constrângere, pe teritoriul unui Stat contractant orice probă privind o procedură pendinte în faţa unei instanţe a unui alt Stat contractant –

a) dacă o autoritate competentă desemnată de Statul de executare şi-a dat autorizaţia fie în mod general, fie pentru fiecare caz; şi
b) dacă persoana respectă condiţiile pe care autoritatea competentă le-a prevăzut în autorizaţie.

Orice Stat contractant poate să declare că obţinerea de probe prevăzută mai sus poate fi îndeplinită fără autorizarea sa prealabilă.

Articolul 18

Orice Stat contractant poate să declare că un agent diplomatic sau funcţionar consular ori un împuternicit, autorizat să procedeze la obţinerea probelor, conform Articolelor 15, 16 şi 17, are facultatea să se adreseze autorităţii competente desemnate de Statul menţionat, pentru a i se acorda asistenţa necesară în vederea obţinerii probelor pe cale de constrângere. Declaraţia poate conţine orice condiţie pe care Statul declarant consideră potrivit să o impună.
În cazul în care autoritatea competentă aduce la îndeplinire cererea, ea aplică mijloacele de constrângere corespunzătoare şi prevăzute de legea sa internă.

Articolul 19

Autoritatea competentă, acordând autorizaţia prevăzută la Articolele 15, 16 şi 17 sau aducând la îndeplinire cererea prevăzută la Articolul 18, poate determina condiţiile pe care le consideră potrivite privind în special ora, data şi locul obţinerii probei. Aceasta poate cere, de asemenea, ca ora, data şi locul să-i fie notificate în prealabil şi în timp util; în acest caz, un reprezentant al autorităţii menţionate poate fi prezent la obţinerea probei.

REPUBLICA MOLDOVA, mun. CHIŞINĂU, SECŢIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR, MINISTERUL JUSTIŢIEI

Articolul 20

În obţinerea probelor, potrivit oricărui Articol din acest Capitol, persoaneie respective pot fi în mod legal reprezentate.

Articolul 21

În cazul în care un agent diplomatic, un funcţionar consular sau un împuternicit este autorizat să procedeze la obţinerea de probe, în baza prevederilor Articolelor 15, 16 şi 17 –

a) poate să procedeze la obţinerea de probe care nu este incompatibilă cu legea Statului de executare sau contrară autorizaţiei acordate în baza articolelor menţionate şi să primească, în aceleaşi condiţii, o mărturie sub jurământ sau prin afirmaţie;

b) dacă persoana vizată de obţinerea probelor nu este cetăţean al Statului în care procedura este în curs, orice convocare a acesteia de a se înfăţişa sau de a participa la obţinerea de probe va fi redactată în limba locului unde proba trebuie să fie luată sau să fie însoţită de o traducere în această limbă;

c) convocarea precizează că persoana poate fi asistată de un reprezentant legal şi, în orice Stat care nu a făcut declaraţia prevăzută la Articolul 18, că aceasta nu este obligată să se înfăţişeze şi nici să participe la obţinerea de probe;

d) proba poate fi administrată în modalitatea prevăzută de legea instanţei în faţa căreia procedura este pendinte, cu condiţia ca aceasta să nu fie interzisă de legea Statului de executare;

e) persoana solicitată să obţină proba poate invoca excepţiile şi interdicţiile prevăzute la Articolul 11.

Articolul 22

Faptul că obţinerea unei probe nu a putut fi îndeplinită conform dispoziţiilor prezentului Capitol datorită refuzului unei persoane de a participa la aceasta nu împiedică ca o comisie rogatorie să fie adresată ulterior pentru aceeaşi probă, conform Capitolului I.

CAPITOLUL II – DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 23

Orice Stat contractant poate, în momentul semnării, ratificării sau aderării, să declare că nu va îndeplini Comisiile rogatorii care au ca obiect o procedură cunoscută în ţările de Common Law sub numele de pre-trial discovery of documents (descoperirea de documente înainte de proces).

Articolul 24

Orice Stat contractant poate desemna, în afară de Autoritatea centrală, alte autorităţi a căror competenţă o determină. Cu toate acestea, Comisiile rogatorii pot oricând să fie transmise Autorităţii centrale.
Statele federale pot desemna mai mult de o Autoritate centrală.

Articolul 25

Orice Stat contractant în care sunt în vigoare mai multe sisteme de drept poate desemna autorităţile unuia dintre aceste sisteme, care să aibă competenţa exclusivă pentru executarea Comisiilor rogatorii în aplicarea prezentei Convenţii.

Articolul 26

Orice Stat contractant, dacă este obligat din raţiuni de drept constituţional, poate invita statul solicitant să ramburseze cheltuielile de executare a Comisiei rogatorii şi privind notificarea sau comunicarea de a se înfăţişa, indemnizaţiile datorate persoanei care face declaraţia şi cheltuielile pentru întocmirea procesului-verbal al administrării probei.
În cazul în care un Stat aplică dispoziţiile alineatului precedent, orice alt Stat contractant poate să invite acest Stat să ramburseze cheltuieli similare.

REPUBLICA MOLDOVA, mun. CHIŞINĂU, MINISTERUL JUSTIŢIEI, DIRECŢIA MANAGEMENTUL ACHIZIŢIILOR

Articolul 27

Dispoziţiile prezentei Convenţii nu vor împiedica un Stat contractant -

a) să declare că Comisiile rogatorii pot fi transmise autorităţilor sale judiciare pe alte căi decât cele prevăzute la Articolul 2;

b) să permită, în temeiul legii sau practicii sale interne, să se îndeplinească actele la care acestea se aplică în condiţii mai puţin restrictive;

c) să permită, în temeiul legii sau practicii sale interne, folosirea de metode pentru obţinerea de probe, altele decât cele prevăzute de prezenta Convenţie.

Articolul 28

Prezenta Convenţie nu se opune ca Statele contractante să convină pentru a deroga de la –

a) Articolul 2, în ceea ce priveşte calea de transmitere a Comisiilor rogatorii;

b) Articolul 4, în ceea ce priveşte folosirea limbilor;

c) Articolul, în ceea ce priveşte prezenţa personalului judiciar la îndeplinirea Comisiilor rogatorii;

d) Articolul 11, în ceea ce priveşte excepţiile şi interdicţiile de a depune ca martor;

e) Articolul 13, în ceea ce priveşte transmiterea actelor care constată îndeplinirea;

f) Articolul 14, în ceea ce priveşte reglementarea cheltuielilor;

g) dispoziţiile Capitolului II.

Articolul 29

Prezenta Convenţie va înlocui, în raporturile dintre Statele care au ratificat-o, Articolele 8-16 din Convenţiile referitoare la procedura civilă, semnate la Haga la 17 iulie 1905 şi, respectiv, la 1 martie 1954, în măsura în care aceste State sunt părţi la una dintre aceste Convenţii.

Articolul 30

Prezenta Convenţie nu aduce atingere aplicării Articolului 23 al Convenţiei din 1905, nici a Articolului 24 al Convenţiei din 1954.

Articolul 31

Acordurile adiţionale la Convenţiile din 1905 şi 1954, încheiate de Statele contractante, sunt considerate de asemenea aplicabile prezentei Convenţii numai dacă Statele interesate nu convin altfel în această privinţă.

Articolul 32

Fără a aduce atingere aplicării Articolelor 29 şi 31, prezenta Convenţie nu derogă de la convenţiile la care Statele contractante sunt sau vor fi părţi şi care conţin dispoziţii în materiile reglementate de prezenta Convenţie.

Articolul 33

Orice Stat, în momentul semnării, ratificării sau aderării, are facultatea de a exclude în întregime sau în parte aplicarea dispoziţiilor alineatului 2 al Articolului 4, precum şi ale Capitolului II. Nici o altă rezervă nu va fi admisă.

Orice Stat contractant va putea, în orice moment, să retragă o rezervă pe care a făcut- o; efectul rezervei va înceta în a 60-a zi după notificarea retragerii.

În cazul în care un Stat a făcut o rezervă, orice alt stat afectat de aceasta poate să aplice aceeaşi regulă faţă de Statul care a făcut rezerva.

Articolul 34

Orice Stat poate în orice moment să retragă sau să modifice o declaraţie.

Articolul 35

REPUBLICA MOLDOVA, mun. CHIŞINĂU
SECŢIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR
MINISTERUL JUSTIŢIEI

Orice Stat contractant va comunica Ministerului Afacerilor Externe al Olandei, fie în momentul depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare, fie ulterior, autorităţile prevăzute la Articolele 2, 8, 24 şi 25.
De asemenea, orice Stat contractant va informa Ministerul, după caz, cu privire la următoarele –

a) desemnarea autorităţilor cărora agenţii diplomatici sau funcţionarii consulari trebuie să li se adreseze în baza art. 16 şi a celor care pot acorda autorizaţia sau asistenţa prevăzută la Articolele 15, 16 şi 18;
b) desemnarea autorităţilor care pot acorda reprezentanţilor legali autorizaţia prevăzută la Articolele 17 sau asistenţa prevăzută la Articolul 18;
c) declaraţiile menţionate la Articolele 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 şi 27;
d) orice retragere sau modificare a desemnărilor şi declaraţiilor menţionate mai sus;
e) orice retragere de rezerve.

Articolul 36

Dificultăţile care ar putea apărea între Statele contractante cu ocazia aplicării prezentei Convenţii vor fi reglementate pe cale diplomatică.

Articolul 37

Prezenta Convenţie este deschisă semnării Statelor reprezentate la a 11-a sesiune a Conferinţei de la Haga de Drept Internaţional Privat.
Aceasta va fi ratificată şi instrumentele de ratificare vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Olandei.

Articolul 38

Prezenta Convenţie va intra în vigoare în a 60-a zi de la depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare prevăzut de articolul 37 alineatul 2.
Pentru fiecare Stat semnatar care o va ratifica ulterior, Convenţia va intra în vigoare în a 60-a zi de la data depunerii instrumentului său de ratificare.

Articolul 39

Orice Stat, nereprezentat la a 11-a sesiune a Conferinţei de la Haga de Drept Internaţional Privat, care este membru al Conferinţei sau al Organizaţiei Naţiunilor Unite ori al unei instituţii specializate a acesteia sau parte la Statutul Curţii Internaţionale de Justiţie, va putea adera la prezenta Convenţie, după intrarea sa în vigoare, în baza Articolului 38 alineatul 1.

Instrumentul de aderare va fi depus la Ministerul Afacerilor Externe al Olandei.

Prezenta Convenţie va intra în vigoare, pentru Statul care aderă, în a 60-a zi de la depunerea instrumentului său de aderare.

Aderarea nu va avea efect decât în raporturile dintre Statul care a aderat şi Statele contractante care vor declara că acceptă această aderare. O astfel de declaraţie va fi depusă la Ministerul Afacerilor Externe al Olandei; acest Minister va transmite, pe cale diplomatică, o copie certificată pentru conformitate fiecăruia dintre Statele contractante.
Prezenta Convenţie va intra în vigoare între Statul care a aderat şi Statul care a declarat că acceptă această aderare după 60 de zile de la depunerea declaraţiei de acceptare.

Articolul 40

Orice Stat, în momentul semnării, ratificării sau aderării, poate să declare că prezenta Convenţie se va extinde la ansamblul teritoriilor pe care la reprezintă pe plan internaţional sau la unul ori mai multe dintre acestea. Această declaraţie va avea efect în momentul intrării în vigoare a prezentei Convenţii pentru Statul respectiv.
Ca urmare, orice extindere de această natură va fi notificată Ministerului Afacerilor Externe al Olandei.
Prezenta Convenţie va intra în vigoare, pentru teritoriile vizate de extindere, în a 60-a zi de la notificarea menţionată la alineatul precedent.

REPUBLICA MOLDOVA, mun. CHIŞINĂU, SECŢIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR, MINISTERUL JUSTIŢIEI

Articolul 41

Prezenta Convenţie va avea o durată de 5 ani începând de la data intrării sale în vigoare, conform Articolului 38 alineatul 1, chiar pentru statele care au ratificat-o sau care au aderat la ea ulterior.
Aceasta va fi reînnoită tacit din 5 în 5 ani, dacă nu există denunţare.
Denunţarea va fi notificată Ministerului Afacerilor Externe al Olandei cu cel puţin 6 luni înainte de expirarea termenului de 5 ani.
Aceasta va putea să se limiteze la unele teritorii la care se aplică prezenta Convenţie.
Denunţarea nu va avea efect decât faţă de statul care a notificat-o. Prezenta Convenţie va rămâne în vigoare pentru celelalte State contractante.

Articolul 42

Ministerul Afacerilor Externe al Olandei va notifica Statelor vizate în Articolul 37, precum şi Statelor care au aderat conform dispoziţiilor Articolului 39 –

a) semnăturile şi ratificările vizate la Articolul 37;
b) data la care prezenta Convenţie va intra în vigoare conform dispoziţiilor Articolului 38 alineatul 1;
c) aderările vizate la Articolul 39 şi data la care ele vor avea efect;
d) extinderile vizate la Articolul 40 şi data la care ele vor avea efect;
e) desemnările, rezervele şi declaraţiile menţionate la Articolele 33 şi 35;
f) denunţările vizate la Articolul 41 alineatul 3.

Drept care subsemnaţii, legal împuterniciţi, au semnat prezenta Convenţie.

Adoptată la Haga la 18 martie 1970, în limbile franceză şi engleză, cele două texte având valoare egală, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Guvernului Olandei şi a cărui copie certificată pentru conformitate va fi comunicată pe cale diplomatică fiecărui Stat reprezentat la a 11-a sesiune a Conferinţei de la Haga de Drept Internaţional Privat.

REPUBLICA MOLDOVA MINISTERUL JUSTIŢIEI
SECŢIA MANAGEMENTUL DOCUMENTELOR

Prin prezenta, confirm că textul alăturat este copia autentică a traducerii în limba română a Convenţiei privind obţinerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială, adoptată la Haga la 18 martie 1970, originalul căreia este depozitat la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol CEBUC
Şef al Direcţiei Drept Internaţional
a Ministerului Afacerilor Externe